

Jeugdkoren kaarsjes op de taart

Wellicht is Orff's 'Carmina Burana' niet avondvullend. Toch zou zo'n stralend, vitaal stuk genoeg moeten zijn! De 'rest' verbleekt zoals ook deze keer gebeurde.

De middeleeuwse anonieme auteurs van Carmina Burana zijn over 't algemeen intellectuelen zonder vaste verblijfplaats, zwervers aan gene zijde van de aangepaste samenleving. De teksten zijn gedeeltelijk in Middelduits geschreven, de hoofdmoot in (potjes) Latijn uit de laatste bloei van de toen nog levende taal.

Carl Orff (1895-1982) zag in het slagwerk hét middel om met name kinderen de wereld van de muziek binnen te zien dansen. Versterkt en aangevuld met twee vleugels dragen deze instrumenten ook de 'Liederen uit Benediktbeuren'.

Laten we eerlijk zijn, de 'verzen' van vóór de pauze door kamerkoor VOLK blijven wat

De Troubadours, Lenteklokjes & Caprice, Kamerkoor VOLK o.l.v. Erik van Balen met o.a. 'Carmina Burana', m.m.v. Augusto Valença (tenor), Isabel Delamarre (sopraan), Frank Wong (bariton), Anneke Donker Kaat en Stephen Eelhart (percussie), Tatiana Kiourou en Erwin Rommert Weerstra (piano). Gehoord 21/5, Regenboogkerk, Oegstgeest.

bloedeloos, weinig expressief. Op 'Tebe Poem' en 'Quand je bois' na.

Maar dan die Carmina van de Troubadours die bol staat van bruisende vitaliteit. Erik van Balen heeft de wind er onder en laat de Troubadours bewust worden van eigen kracht en inzet. Daarbij: hoe word je als bevlogen amateurzangers meer geïnspireerd dan door professionele rasmusici, die de koorzang krachtig ondersteunen, doen schitteren, kristallen vleugels geven. En dan heb ik de solisten nog niet eens genoemd.

De grootste rol is voor de bariton Frank Wong weggelegd en hij speelt die met verve: groots, warm, klank- en kleurrijk, met een snuif overtuigend pathos. Ook sopraan Isabel Delamarre wil niet weg te denken zijn; beeldschoon, helder, fantastisch articulerend tot de allerlaatste syllabe, bewogen zonder aanstellerigheid zingt zij de verste sterren van de hemel. De tenor, Augusto Valença mag een beetje over de top zingen, daar ben je de gebraden gans voor. Toch overtuigt hij het minst, met zijn te geëxalteerde overslaande stem, die alle kanten opvliegt.

Kortom, of de Troubadours nu uitbundig functioneel 'schreeuwen', licht engelachtig trippelen, schmieren, elkaar evocatief toeroepen en bespelelen, hun Carmina is één groot feest. Daarbij fungeert de ontwapenende zang van de jeugdkoren als kaarsjes op de taart!

LIDY VAN DER SPEK